

Jeg har ikke fra dag 1 været imod projektet – overhovedet ikke – jeg er en meget stor tilhænger af en meget stor del af projektet, men jeg vil have, at det skal være et ordentligt projekt, som ikke indeholder alle de faremomenter, som jeg skal skitsere i min ordførertale.

Det er ikke rigtigt, at Folketinget har taget stilling. Folketinget har flere gange fået understreget i Finansudvalget, at det var en første opkøbsfase, og det er først her i det sidste halvandet år, at ministeren gradvis har lagt os fast, og det er den fasthed, vi bliver nødt til at løse os ud af, så vi kan komme ud af den klemme, som ministeren har bragt os i, så vi ikke kan undersøge andet, end hvordan de skadelige virkninger kan afbødes, i stedet for at undersøge, om man måske kunne lave de sidste 10 km på en anden måde.

Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren kan komme og sige, at den undersøgelse skulle ødelægge noget som helst. Den kan allerhøjest forsinke den sidste del af projektet, men den kan ikke udskyde eller ødelægge noget som helst.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Den fremstilling af Folketingets deltagelse, jeg har givet, er naturligvis korrekt, og vi skal meget gerne til udvalget fremsende alle de aktstykker, rapporter, indstillinger osv., der har ligget til grund, og som jo forklarer, hvorfor en minister, der gang efter gang ligesom sine forgængere har fået bekræftet et projekt, har svært ved at acceptere, at han nu skal til det igen.

Men jeg er enig med fru Hanne Severinsen i, at vedtager Folketinget dette forslag, vil det føre til en meget kraftig forsinkelse af projektet; og det er jo ikke rigtigt, som fru Hanne Severinsen siger, at det kun er den sidste fase. Det her er den første fase, den store fase, det er dér, hvor de virkelige perspektiver ligger, og det er den fase, man sætter i stå. Det er her, man i flere regerings tid har foretaget jordopkøb osv., det er her, al planlægning er foregået, og det er også dér, man naturligt vil starte naturgenopretningsprojektet.

Det er derfor, jeg siger, at bliver dette til noget, bliver det i hvert fald ikke et Skjern Å-projekt, der tilnærmelsesvis i sit perspektiv kommer til at se ud som det, den daværende borgerlige regering foreslog – støttet af alle partier i Folketinget minus Fremskridtspartiet.

Der er ikke noget forkælet i at konstatere, at det er sådan, for det er jo det, forslaget går ud på, og det, fru Hanne Severinsen er blevet hyl-

det for hjemme i Ringkjøbing Amts Dagblads seriøse dækning af det, er netop hendes behjertede forsøg på at få standset dette projekt. Det er også helt i orden, og det er helt fair.

Vi vil meget gerne diskutere. Jeg vil svare på alle spørgsmål i udvalget, men konsekvensen af vedtagelsen af dette forslag synes jeg skal stå lysende klart for Folketinget.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Miljøministeren er i gang med at grave grøfter, der er større end Skjern Å. Hvis det kan siges, at man sætter tingene i stå og fjerner alle perspektiver ved at bede om nogle undersøgelser, må forudsætningen for en sådan argumentation være, at vi kun vil sætte undersøgelser i gang, vi kender resultatet af, og det er jo ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Der behøver overhovedet ikke at være tale om nogen kraftig forsinkelse. Det, jeg synes man skal lægge sig på sinde, er, at nok er der blevet opkøbt jord, men der er jo ikke gravet en eneste grøft bortset fra den grøft, ministeren nu forsøger at grave her i dag.

Jeg må da indrømme, at jeg også altid har været tilhænger af, at man startede i den øvre del i Borris, for dér ved man, at selv om man laver nogle slyngninger, og selv om det måske ikke går, som man havde tænkt sig, kan vandet i hvert fald løbe ud. Hvis man derimod starter i den nedre del med alle de ting, der er kommet frem på det sidste – og der er faktisk kommet nye ting frem, skal jeg sige til ministeren, og dem skal jeg vende tilbage til – og man ikke har undersøgt det til bunds, så er det den forkerte ende, man starter i. Man forudskikker ingenting ved at starte i Borrisområdet; man forudskikker en masse ting, hvis man starter dér, hvor vi er så usikre på, hvad konsekvenserne vil blive.

Henning Gjellerod (S):

Hvis man har fulgt med i den lokale debat i Vestjylland, forekommer det ikke så underligt, at fru Hanne Severinsen nu fremsætter et forslag om alternativer til sydløsningen i Skjern Å-projektet.

Fru Hanne Severinsen fremstår i debatten i Vestjylland som politisk talerør for en snæver gruppe interessenter, der kan drage fordel af enhver udskydelse af tidspunktet for ophør af landbrugsdriften.